KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä joulukuuta 1999,

kuttujen kasvatuksen edistämistä koskevista direktiiveistä (Ala-Itävalta)

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5210)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/335/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ([1]) ja erityisesti sen 22 artiklan sekä maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1587/96 ([3]), ja erityisesti sen 23 artiklan,

on 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ([4]) mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa,

sekä katsoo seuraavaa:

I **MENETTELY**

(1) Itävalta on ilmoittanut komissiolle 26 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä edellä mainitusta tuesta. Itävalta on toimittanut komissiolle lisätietoja 13 päivänä heinäkuuta 1998 ja 19 päivänä lokakuuta 1998 päivätyillä kirjeillä.

(2) Komissio on ilmoittanut Itävallalle 21 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tämän tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(3) Komission päätös aloittaa menettely julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ([5]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

(4) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

II **KUVAUS**

(5) Kyseessä oleva toimenpide koskee yleistä tukijärjestelmää, jolla myönnetään 250 Itävallan šillingin suuruinen suora avustus kuttua kohti vuodessa Ala-Itävallan epäsuotuisilla alueilla maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97 ([6]) 21 artiklan mukaisesti ja 200 Itävallan šillinkiä maakunnan muilla alueilla.

(6) Järjestelmän tarkoituksena on edistää vuohenkasvatusta perinteisen maitokarjan kasvatuksen vaihtoehtona. Itävalta pyrkii myös siihen, että vuohenkasvatus niitty-, mäki- ja vuoristoalueilla olisi kestävällä perustalla, koska kyseisten alueiden laajaperäinen käyttö on yhteisen edun mukaista.

(7) Tukeen ovat periaatteessa oikeutettuja luonnolliset ja oikeushenkilöt, jotka kasvattavat vuohia kaupallisiin tarkoituksiin Ala-Itävallassa. Ollakseen oikeutettuja palkkioihin heidän on pidettävä tilallaan vähintään 10 kuttua ympäri vuoden. Kuttujen on oltava vähintään vuoden ikäisiä tai niiden on täytynyt poikia vähintään kerran.

(8) Tämän toimenpiteen vuositalousarvio on 500 000 Itävallan šillinkiä eli 36 350 euroa. Toimenpiteen kestoa ei ole rajattu.

(9) Tarkasteltuaan alustavasti saamiaan tietoja komissio päätti aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn tutkiakseen tukijärjestelmää tarkemmin. Komissio epäili menettelyä aloittaessaan, soveltuiko järjestelmä yhteismarkkinoille, sillä se näytti ensi näkemältä olevan toimintatukea, jolla ei ollut myönteistä rakenteellista vaikutusta. Näytti myös siltä, että järjestelmästä myönnettiin kyseessä olevan alan yhteisessä markkinajärjestelyssä säädettyjen tukien kanssa päällekkäisiä ja

([1]) EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.
([2]) EYVL L 148, 28.6.1968, s. 13.
([3]) EYVL L 206, 16.8.1996, s. 21.
([4]) EYVL C 113, 24.4.1999, s. 4.
([5]) Ks. alaviite 4.
([6]) EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1.

samankaltaisia tukia. Markkinajärjestely sulkee pois oman alansa muiden tukien myöntämisen.

III **ITÄVALLALTA SAADUT HUOMAUTUKSET**

(10) Itävalta on vahvistanut, että kyseessä olevan tuen tarkoituksena on edistää vuohenkasvatusta vaihtoehtoisena tuotantosuuntana. Sillä pyrittiin varmistamaan se, että Ala-Itävallan niitty- ja vuoristoalueita käytetään laajaperäisesti.

(11) Itävallan mielestä väite, jonka mukaan kyseessä oleva tuki on tarkoitettu ainoastaan vuohitilojen kustannusten leikkaamiseen ja se olisi sen vuoksi perustamissopimuksen 87 artiklan vastaista, ei pitänyt paikkaansa, koska tuen tavoite on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen. Kyseisen artiklan mukaan tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämisen helpottamiseen tarkoitettu tuki on yhteismarkkinoille soveltuvaa, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Itävallan viranomaiset totesivat, että kyseisen tuen tarkoituksena ei ollut joidenkin tiettyjen tuottajien tukeminen, vaan perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti tukea taloudellisesti vuohenjalostuksen ja -kasvatuksen kehittämistä ja vakiinnuttamista Ala-Itävallan maakunnassa.

(12) Itävalta toi esiin, että Ala-Itävalta ei ole nykyisellään omavarainen vuohialan tuotteiden osalta, mikä osoittaa ratkaisevalla tavalla, että jäsenvaltioiden välillä ei käydä juuri lainkaan kyseisten tuotteiden kauppaa. Myöskään pelot kilpailun vääristymisestä tai vaikutuksista jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eivät olleet perusteltuja.

(13) Itävallan mukaan ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ([7]) 2 artiklan 1 kohtaa voidaan soveltaa kyseessä olevaan tukeen, koska siinä säädetään tuen myöntämisestä uhanalaisille paikallisille eläinroduille. Vuohille suunnitellun tuen tarkoituksena oli juuri tämä, sillä tuen avulla edistettäisiin äärimmäisen uhanalaisen lajin säilymistä, millä olisi myönteisiä ympäristövaikutuksia vuoristoalueella tapahtuvan vuohenkasvatuksen vuoksi. Vuohenkasvatus hidastaa maiseman rappeutumista karstimaaksi ja aroiksi.

(14) Ennen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista Itävalta väitti myös, että tukijärjestelmän oikeusperustana olivat luonnonhaittakorvaukset, joista on säädetty maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta annetussa asetuksessa (EY) N:o 950/97, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 2331/98 ([8]).

([7]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([8]) EYVL L 291, 30.10.1998, s. 10.

IV **TUEN ARVIOINTI**

Markkinajärjestelyt

(15) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 22 artiklassa säädetään, että perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan asetuksen kattamiin tuotteisiin. Asetuksen (EY) N:o 804/68 23 artiklan mukaisesti perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan myös kyseisen asetuksen kattamiin tuotteisiin.

(16) Kyseessä olevan alan (vuohenmaito, kutut ja vuohet ja vuohenliha) tukijärjestelmää koskevat siis yhteisön säännöt valtiontuen myöntämisestä.

Valtiontukien kieltäminen EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti

(17) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Valtion varoista myönnettävät tuet

(18) Koska tuki myönnetään suorana avustuksena maakunnalle, tukijärjestelmä näyttää epäilemättä olevan valtion varoista myönnettävää tukea. Yhteisöjen tuomioistuin on antanut yhdenmukaisia tuomioita siitä, että liittovaltion hallinnon alapuolella olevien hallinnollisten elinten myöntämät tuet kuuluvat valtiontukea koskevan kiellon piiriin ([9]).

Toimenpiteen valikoivuus

(19) Tuen yksi vaikutus on se, että tiettyjä yrityksiä tai tiettyjä maatalouden tuotannonaloja tuetaan, erityisesti koska palkkiot maksetaan suoraan vuohenkasvattajille ([10]). Itävalta mainitsee 19 päivänä lokakuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että tuen tarkoituksena on edistää tietyn taloudenalan kehittämistä. Toimenpide on sen vuoksi

([9]) Yhteisöjen tuomioistuimen 14 päivänä lokakuuta 1987 antama tuomio, asia C-248/84, Kok. 1987, s. 4013.
([10]) Ks. 22 päivänä helmikuuta 1999 päivätty kirje.

valikoiva siinä mielessä, että ainoastaan yhdelle Itävallan alueelle myönnetään tukea ja siinä mielessä, että tiettyä maatalouden alaa — kuttujen kasvatusta — tuetaan.

Kilpailun vääristyminen

(20) Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtiontuesta johtuva yrityksen kilpailuaseman paraneminen osoittaa yleensä kilpailun vääristymisen verrattuna muihin kilpaileviin yrityksiin, jotka eivät saa kyseistä avustusta ([11]). Tuen suhteellisen alhainen taso sen enempää kuin tukea saavan yrityksen suhteellisen pieni kokokaan eivät sulje pois kaupan vääristymisen mahdollisuutta jäsenvaltioiden välillä ([12]). Vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä ei sovelleta maatalousalalla komission vähämerkityksisiä tukia koskevan tiedonannon mukaisesti ([13]).

Kaupan häiriintyminen

(21) Toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos se haittaa tuontia muista jäsenvaltioista tai helpottaa vientiä muihin jäsenvaltioihin. Ratkaiseva tekijä on se, onko olemassa riski, että yhteisön sisäinen kauppa kehittyy tai kehittyy todennäköisesti eri tavalla kyseessä olevan toimenpiteen vuoksi.

(22) Tuotteilla, joihin kyseessä oleva tukijärjestelmä liittyy, käydään kauppaa jäsenvaltioiden välillä, joten niitä koskee myös kilpailu. Vuonna 1998 Itävaltaan tuotiin 151 vuohta, joiden arvo oli 4 370 euroa. Samana vuonna Itävallasta vietiin muihin jäsenvaltioihin 1 518 vuohta, joiden arvo oli 50/160 euroa. Jopa suhteellisen alhainen tuki vaikuttaa todennäköisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan silloin kun tuensaaja toimii alalla, jolla käydään kovaa kilpailua, kuten tässä tapauksessa ([14]). Tuotteet kilpailevat lisäksi muista jäsenvaltioista peräisin olevien sellaisten tuotteiden kanssa, joita kuluttajat pitävät lähes samanlaisina ja mahdollisina korvaavina tuotteina. Siten tuki vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

([11]) Ks. yhteisön tuomioistuimen 17 päivänä syyskuuta 1980 antama tuomio, asia C-730/79, Philip Morris, Kok. 1980, s. 2671, 11 ja 12 kohta.

([12]) Yhteisöjen tuomioistuimen 21 päivänä maaliskuuta 1990 antama tuomio, asia C-142/87, Belgia v. komissio, Kok. 1990, s. I-959, 43 kohta ja yhteisöjen tuomioistuimen 14 päivänä syyskuuta 1994 antama tuomio, asiat C-278/92, C-279/92 ja C-280/92, Espanja v. komissio, Kok. 1994, s. I-4103, 40—42 kohta.

([13]) EYVL C 68, 6.3.1996.

([14]) Ks. asiat C-259/85 Ranska v. komissio, Kok. 1987, s. 4393, 24 kohta, ja C-303/88 Italia v. komissio, Kok. 1991, s. I-1433, 27 kohta.

(23) Itävallan päätelmä siitä, että koska Ala-Itävalta ei ole omavarainen vuohialan tuotteiden osalta, niin kyseisillä tuotteilla ei käydä juuri lainkaan kauppaa jäsenvaltioiden välillä, ei pidä paikkaansa. Tämän väitteen tueksi ei ole tarpeeksi todisteita, jotta 87 artiklan 1 kohtaa voitaisiin soveltaa, kuten edellä on mainittu, mutta lisäksi jäsenvaltioiden väliseltä kaupalta ei tässä yhteydessä edellytetä mitään tiettyä tasoa. Toisaalta koska tuotteet voivat korvata toisiaan, kyseessä olevat markkinat ovat laajemmat kuin niiden tuotteiden markkinat, joita tämä asia koskee suoraan.

(24) Itävalta väitää, että koska Ala-Itävallan hintataso on suhteellisen alhainen verrattuna muihin jäsenvaltioihin, ei myöskään ole olemassa kaupan vääristymistä. Tätä väitettä ei kuitenkaan voida hyväksyä, koska hintataso voisi päinvastoin kannustaa tuottajia etsimään markkinoita Ala-Itävallan ulkopuolelta, ja tuki auttaisi heitä tekemään näin, koska tuki alentaa heidän tuotantokustannuksiaan.

(25) Kyseinen toimenpide on siten tukea perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohta: poikkeukset

(26) Poikkeukset perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyyn kieltoon annetaan kyseisen artiklan 2 ja 3 kohdassa.

(27) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa lueteltuja poikkeuksia ei sovelleta, kun otetaan huomioon tukitoimenpiteen luonne ja sen tavoitteet. Itävalta ei myöskään ole väittänyt, että 87 artiklan 2 kohtaa voidaan soveltaa.

EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohta: poikkeukset komission harkinnan mukaan

(28) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdassa luetellaan tuet, joita voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Niiden yhteensopivuutta perustamissopimuksen kanssa on tutkittava myös yhteisön eikä pelkästään jonkin tietyn jäsenvaltion näkökulmasta. Yhteismarkkinoiden toimivuuden ja perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdan noudattamisen varmistamiseksi 87 artiklan 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia on tulkittava tiukasti.

(29) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alkohdan osalta korostetaan, että toimenpidettä ei pidä soveltaa ainoastaan alueilla, joiden taloudellista tilannetta voidaan kuvata erittäin epäsuotuisaksi suhteessa muuhun yhtei-

söön kansallisia aluetukia koskevien suuntaviivojen ([15]) mukaisesti (alueiden bruttokansantuote asukasta kohti ostovoimayksiköillä mitattuna on alle 75 % yhteisön keskiarvosta).

(30) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan osalta todetaan, että kyseessä olevalla toimenpiteellä ei pyritä edistämään yhteistä eurooppalaista etua koskevaa merkittävää hanketta tai korjaamaan vakavaa häiriötä Itävallan taloudessa.

(31) Tukea ei myöskään ole suunniteltu tai tarkoitettu tai se ei sovellu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdan tavoitteisiin.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohta

(32) Komissio voi katsoa tietyn taloudellisen toiminnan tai tietyn taloudenalan kehityksen edistämiseksi tarkoitetun tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(33) Kyseessä olevan toimenpiteen ei kuitenkaan voida katsoa palvelevan tiettyä taloudenalaa tai tiettyä talousaluetta. Jos tuen saamisen edellytyksenä ei ole tuotannon rakenteellinen parantaminen, toimenpiteen vaikutus ja ilmoitettu tarkoitus on tuensaajien tuotantokustannusten leikkaaminen tuen keston ajaksi. Toimenpiteen vaikutus on siis ajallisesti rajattu, ja se häviää heti kun tukea ei enää myönnetä. Komission vakiintuneena käytäntönä on ollut katsoa, että mainitun kaltainen tuki ei vastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteita ja että tuki on toimintatukea eikä ole sen vuoksi yhteismarkkinoille soveltuvaa ([16]).

(34) Itävalta viittasi asetukseen (ETY) N:o 2078/92 kyseessä olevan tukijärjestelmän perusteena. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä komissio totesi, että se ei ollut saanut tietoja toimenpiteen ympäristövaikutuksista. Itävaltaa pyydettiin toimittamaan kyseiset tiedot huomautuksissaan. Komissio toteaa, että Itävallan huomautukset toimenpiteen ympäristönäkökohdista eivät sisällä tarkempia tietoja lukuun ottamatta lyhyttä huomautusta siitä, että vuohenkasvatuksella taataan vuoristoalueiden käyttö, mikä hidastaa karstimaan ja arojen muodostumista.

(35) On korostettava, että toisaalta tukea ei sellaisenaan myönnettäisi ainoastaan Ala-Itävallan vuoristoalueilla. Toisaalta Itävalta ei ole pyynnöistä huolimatta selvittänyt, mitä erityistä hyötyä ympäristön kannalta olisi vuohenkasvatuksen jatkumisesta, jos se ei ole taloudellisesti enää kannattavaa eikä tiedetä siihen liittyviä kustannuksia. Sen vuoksi tukea ei ole syytä myöntää tukena ympäristösitoumuksista.

(36) Asetusta (ETY) N:o 2078/92 ei voida sen vuoksi pitää pätevänä oikeusperustana tuen katsomiseksi yhteismarkkinoille soveltuvaksi. On myös korostettava, että lukuun ottamatta nautayksiköiden lukumäärän vähentämiseksi ja uhanalaisille lajeille sallittuja maksuja (ks. asetuksen (ETY) N:o 2078/92 4 artikla), tuotantoyksikköä kohti myönnettävää tukea ei voida yhteisrahoittaa asetuksen nojalla tai pitää sitä sallittuna perustamissopimuksen 87—89 artiklassa määrätyn järjestelmän mukaisesti yhdessä asetuksen 10 artiklan kanssa.

(37) Sen osalta, että Itävalta viittaa asetuksen (ETY) N:o 2078/92 1 artiklan c alakohdan mukaisten uhanalaisten rotujen tukiryhmään, on huomautettava, että toimenpiteessä ei ole kyse mistään tietystä uhanalaisesta vuohirodusta. Toimenpiteellä myönnetään tukea yleensä kuttujen ja vuohien kasvattamiseen. Komissio katsoo lisäksi jonkin rodun olevan uhanalainen ainoastaan silloin, jos on olemassa tieteellistä numerotietoa kulloinkin kyseesä olevan rodun tilanteesta ([17]). Itävalta ei ole toimittanut sellaista tietoa, jonka mukaan jokin tietty vuohirotu olisi uhanalainen Ala-Itävallassa. Toimenpidettä ei sen vuoksi voida pitää asetuksen (ETY) N:o 2078/92 mukaisena uhanalaisten rotujen tukena, koska ei ole olemassa tietoa, jonka mukaan vuohet ovat uhanalaisia Ala-Itävallassa, ja koska toimenpide ei koske tiettyä vuohirotua vaan vuohia yleensä.

(38) Ennen kuin 88 artiklan 2 kohdan mukainen päätutkintamenettely otettiin käyttöön, Itävalta ilmoitti, että oikeusperustana olivat luonnonhaittakorvausta koskevat säännökset. Itävalta ei kuitenkaan antanut lisäselvitystä siitä, miten toimenpide vastaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97 17 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa säädettyjä perusteita. Itävalta ei vastannut 22 päivänä helmikuuta 1999 päivätyissä huomautuksissaan pyyntöihin perustella näitä väitteitä. Komission lausuntoja menettelyn aloittamisesta ei siis vastusteta: mainitun asetuksen 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtiontukien myöntäminen luonnonhaittakorvauksina 17 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden mukaisesti on kiellettyä. Luonnonhaittakorvausjärjestelmä ei siis ole soveltuva oikeusperusta kyseessä olevalle toimenpiteelle.

([15]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

([16]) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 8 päivänä kesäkuuta 1995 antama tuomio, asia T-459/93, Siemens, Kok. 1995, s. II-1675.

([17]) Komissio on aiemmin hyväksynyt tuen myöntämisen sellaisille vuohiroduille, joiden katsottiin olevan uhanalaisia Itävallassa. Tämä koski seuraavia rotuja: Gemsfarbige Gebirgsziege, Pinzgauer Ziege, Saanenziege, Toggenburgerziege ja Tauernschecken.

Markkinajärjestelyiden oikeudelliset vaikutukset

(39) Kuten 15 kohdassa mainitaan, kulloinkin kyseessä olevat yhteiset markkinajärjestelyt määräävät sen, sovelletaanko perustamissopimuksen 87—89 artiklaa kyseessä oleviin tuotteisiin. Yhteisön tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti tämä on ymmärrettävä siten, että jäsenvaltiot voivat myöntää tukea yhteisen markkinajärjestelyn soveltamisalan ulkopuolella edellyttäen, että tuki on edellä mainittujen artikloiden mukaista. Lisävaltiontuet eivät kuitenkaan kuulu markkinajärjestelyn soveltamisalaan, koska kyseiset tuet vaikuttaisivat markkinajärjestelyn toimintaan ([18]). Komissio hylkäisi tuen silloinkin, jos olisi olemassa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 tai 3 kohdan mukainen poikkeusmahdollisuus, koska tuki ei soveltuisi yhteiseen markkinajärjestelyyn ([19]).

(40) Itävalta ei huomautuksissaan vastustanut komission menettelyä aloittaessaan omaksumaa kantaa eikä väittänyt, että kyseessä olevaa tukijärjestelmää ei voida pitää 39 kohdassa kuvatun kaltaisena lisätoimenpiteenä.

(41) Komissio on sen vuoksi sitä mieltä, että kyseessä oleva tukijärjestelmä on luonteeltaan (tuotantoyksikköä kohti maksettavat tuet) lampaan- ja vuohenlihan yhteisessä markkinajärjestelyssä säädetyn hintatukimekanismin kanssa päällekkäinen lisätoimenpide. Kyseessä on siis ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2467/98 soveltamisalaan kuuluvan alan valtiontuki, ja se on sen vuoksi lainvastainen. Komissio on yksistään tämän seikan perusteella velvollinen kieltämään tukitoimenpiteen.

V PÄÄTELMÄ

(42) Tukea on pidettävä perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti kiellettynä toimintatukena eikä sitä koske 87 artiklan 2 tai 3 kohdan mukainen poikkeus. Tuki ei sellaisenaan sovellu yhteismarkkinoille. Tuki on lisäksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 vastainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Itävallan ilmoittama tukijärjestelmä, jonka avulla se suunnittelee myöntävänsä 250 Itävallan šillinkiä kuttua kohti vuosittain Ala-Itävallan epäsuotuisilla alueilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97 21 artiklan mukaisesti ja 200 Itävallan šillikiä kuttua kohti vuosittain muilla Ala-Itävallan alueilla, ei perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti ole yhteismarkkinoille soveltuvaa.

Tukijärjestelmä on lisäksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 vastainen. Tämän vuoksi tätä tukijärjestelmää ei saa panna täytäntöön.

2 artikla

Itävallan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

([18]) Yhteisöjen tuomioistuimen 12 päivänä kesäkuuta 1990 antama tuomio, asia 35/88, KYDEP, Kok. 1990, s. I-3125.

([19]) Yhteisöjen tuomioistuimen 26 päivänä kesäkuuta 1979 antama tuomio, Pigs and Bacon Commission, Kok. 1979, s. 2161.